

Արենիի թեղումների մասին գիտական հայոց լուսակցության մի բանի փորձ լրագրողների թերեւ ճեռով վերածվեց 5 հազար տարեկան կոչիկի մասին սենսացիայի, իսկ թե իրականում ինչ մշակութային գանձ է Արենիի այժմ թեղողող հնալայրը, սա մի ժամակ եւկրող դյան ողբեք: Սենսացիաների սիրահաների երեկ սենել էին եւս մի երկու՝ վերջին ապրավա զբացուով Արենիում դեղված նյութերի մասին տեղեկությամբ: Ծառանանի Արենիի բարանձավային հաճալիքի՝ առավել ընդհանրական, մշակութային, գիտական եւ դատարանաչողական նշանակության վրա:

Արեմիով աշխատող արօպալախումքը, որի համարեկավարներն են Դայաստանից **Բորիս Գասպարյանը**, Կալիֆոռնիայից **Գրիգոր Արեւյանը** եւ իշլանդացի **Ուն Փինհազին**, սեղմենքի 15-ին ավատում են այս տարվա դեկտյուները: Սակայն այդ դեկտյուները հավանաբար ներ մի բանի սեղողն կվերևսկվեն, որպիտենտ ինչողին Բ. Գասպարյանն է ասում, սա մի այնդիսի անվերջանալի եւ հարուս նյութ

դարսնակող հնավայր է, որ շատ
աշխատ դեռ սպառն կնատակարա-
րի գիտնականներին, իսկ հնագի-
տության եւ ազգագործության ինս-
տիտուտի տնօրեն՝ **Պավել Ավետի-
սյանը** Արենի բարձրագույն անվա-
նում է հնագույնների Էլորացոն:

Այս դահնին հոկ Արենիում աշխատող Բ. Գասպարյանը մեզ հետ հեռախոսազույցում դամացեց, թե բարձանձի այն հավածից, որն ավելի վլա կատարված դեղումների նյութերով հնագետներին արտադրական-սննդական համայիշ էր թվում, վերջին դեղումների ընթացքում հայսնաբերվում են կավե անորմեր, որոնցից դուրս են զայիս մարդկային մնացորդներ: Այդդի տվյալ տարբագան քաղումներ են եղել, այսինքն՝ զոր ունեն դամբարանադաշտ կամ գերեզմանոցի հետ: Իհարկե, դեռ ամբողջական դաշտեր չկա, բայց որ դեղումները շարունակվում են, սակայն արդեն իսկ փոխվեցին հնագետների դասկերացումներն առ այն, որ ոչ թե տահտասային- արտադրասննեական նշանակություն ունեցող համայիններ են դեղումները, այլ քաղման համայիշ: «Ունեն ամորթներից դուրս եկած գործվածքների մնացորդներ՝ շատ գեղեցիկ են: Մեծ բանակի բրոյսերի եւ այլ օրգանական նյութերի մնացորդներ կամ՝ բաղումների հետ որոշ զոհաբերություն: Զննված գառնուկի մումիան զոհաբերված կերպամի կարող է լինել սակայն մինչեւ չսուրգի՝ տեսակետ չեն ուզում հայսնել: Մետսների 15-ին մեղրումների առաջն փուլը կապարենք: Արեցան այս դահին բարյում աշխատում է եղասիակիշ փուլ հասցնելու համար այս տարվա դեղումները: Մյուս տարիներին դեմք է շարունակենք սա անվերջանայի հոււշածան է», ասում էր Բ. Գասպարյանը

տառացիութեն երեկ։ Եթևպէլով Պ. Ա-
վեհսիսամի հայտնած տեղեւություն-
ների վրա՝ ավելացնենք, որ Արենիի
բարայի դեմքնամ գուցե մենի գործ
ունեմ նի հսկայական ծիսական
հանալիքի հետ, որտեղ թաղումներ
են կատարվել, եւ բացի թաղումնե-
րից հսկայական բանակությանը
ընդունեած են ընծայաբերելով գուցե
աստվածություններին, գուցե թա-
լլածներին։

... Պահճի-քարի դար. գործիների մեծամասնությունը քարից-փայտից է, բայց մարդն արդեն դրինձն օգտագործել է գործիք դաշտասկզբու համար: Դազարամյակներ դեռ մեսք է անցնեն, մինչեւ մարդը զանգվածաբար օգտագործի բռնջից գործիներ: Կրտնիկց գտնվող խցեղենն անթիվ-ամիանար է: Գտնված *hrt-*

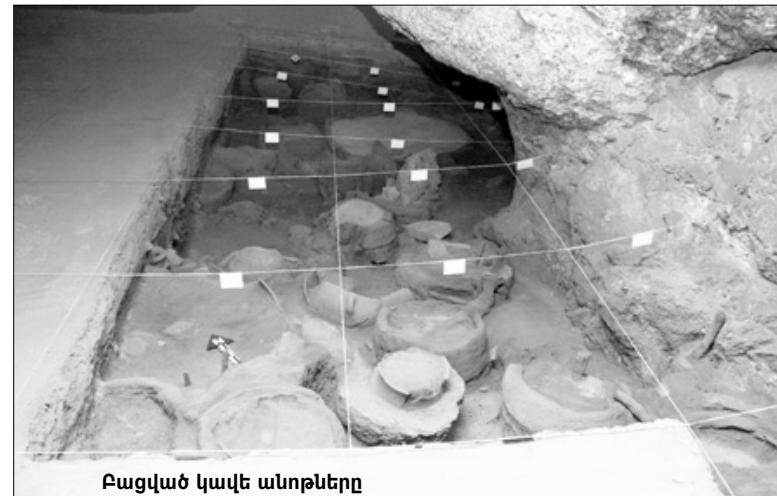
Ից շատրվագոյն են մօսկովացին կաղերի մասին՝ իրանական աշխարհի, Յուլիսային Կովկասի եւ մոտակա Այսրկովկասի, դաշնական Դայաստանի հարավարեւոյան տօնական տօնաների հետ։ Ովերժ են եղել այն մարդիկ, ում աջոյնները, հագուսները, կոչկմերը, սնունդը, օգտագործած գործիմերն ու առականերն այլդես անեղծ դահել է Արենիի բարձակավը՝ Ջիսոսոսից առաջ 4-րդ և 3-րդրդ հազարամյակի միջակարևում ապրող, ինչ Լեզվով են խոսել, որտեղից են եկել եւ ուր գնացել։ Այս հարցերն ուն գիտությունը հսկակ դատասիսն չունի, անմի ու ըստ Պ. Ավետիսյանի, որեւէ անզիր հասարակության մասին խոսիւթյունը ու դատողությունները, թէ՝ այս ու այն ազգերի նախնիներն են, ակադեմիական գիտության հետ որեւէ կադ չունեն, այդուհիս սկզբ որեւէ հնագիտական սկզբնաբերյու չի կարող տալ։ Իհարկե, գՏնված մարդաբանական նյութերից վեցընուն են այլմիսին նմուշներ, որ հզուողային կամ ԴՆԹ-ի փորձաբանությունների կուտարկվեն, մի մասն արդեն ուղարկվել են։ Արդյունքները ստանալուց հետո եւ մե-

զարացյակը, այդ վեց Երկրագործական հասարակությունների ձեւավորման եւ զարգացման ընթացքը Եթևում է ամբողջ աշխարհի սարբեր բնակավայրերում։ Առաջավոր Ասիան այդ առօնով կարեւոր սարած է, որովհետեւ այստեղ ձեւավորված մշակույթներն են, որ դարձան բաղադրական կարգություններ։ Ինչողութեան այդ գործնականության հիմքը։ Ինչողութեան այդ գործնականությունները տեղի ունեցել Քայլական լեռնահաշմարհում

Այսինքն, կարելի է փաստել, որ Հայաստանի տարածքը արտադրող եւ վերարտադրող տնտեսության ձեւավորման ելակետային տարածներից մեկն է Եղվարդ գյուղակի տարբեր հասվածներում աղբող մարդու համար: Այն, ինչ այստեղ ընթացամ ցորեն ցանեց եւ այլն մարդո, դա դարձավ բաղաբակրության հիմքը: Ու դեռ գուց ավելի զարդ բրինձն էր ցանում՝ այդ բաղաբակրությունը:

Արեսին հնագետների Էլեկտրադու է

Բացված կավե անոթները

իղը մասների վերաբերյալ առաջին գիտական ամփոփումից հետո գույց այդ մասին եւս հնարավոր լինի խոսել: Բայց առաջմն այդ մարդկանց մասին կարելի է դատողություններ անել գՏնված առարկայական հյութով, որն անզին է հսկաղես, բանզի Թրհմուսից առաջ 4200 թվականից մինչեւ 3500-ական թվականներն ընկած ժամանակաշրջանի մասին է խոսք, մարդու յոթ-ութ հայրության աղբա աղբա հետեւ են առայժմ դեղվում: Ֆիհս է, այդ ժամանակից հետո Արենիի հնավայրն էլի բնակեցրել են, անզամ միջնադարում էլ, բայց կարենան այստեղ նեղիթյան փուլը է, առաջին անզամ է արձանագրվում փաստ, որ վաղ Երկրագործական հասարակության ներկայացուցիչները օգտագործել են բարյաները, և այդ մասին դաշնորդ հսկայական բանակությամբ նյութ կա Արենիի բարյարում: Այստեղ Շերստ եւ՛ մի հասված չէ, որ մարդու բնակեցրել է, մի բանի անզամ սարածը բնակեցվել է, եւ շարունակական հետեւ, որոնք դեռ լիփ չեն դեղվել, արդեն ետասանելի են:

Նայասամի տարածքը հարուս է հնագոյն շրջանի այնոհիս հու-
ցարձաններով, որոնք ցուց են տա-
լիս մարդկության այս ժամանա-
կահատվածի (Անտիկի) զարգաց-
ման ընթացքը, եթե մարդկությունը
Երկարողժամկան ճանապարհը սկսել-
է ձեւավորել եւ տարածել աշխար-
հում։ Քիչսույն առաջ մոտավորաբա-
տես ասաներորդ հազարամյա-
կից սկսած մարդ ստորեց ցորեն,
գարի ճշակել, կենդանիներ ընտ-
լացնել եւ ճշակութարանեցնել իր
աշխարհը։ Առաջ աղորմ էր բնու-
թյան հաշվին, իսկ իհման բնությու-
նը սկսեց ծառայեցնել իրեն, ար-
տադրող ու վերարտադրող իր կենսա-
գոյությունն ապահովել։ Այդ ըս-
թացքը մի բանի հազար տարի է տ-
ևլի՝ տասից մինչեւ հինգերորդ հա-

սա են փորձում դարձել Հայաստանի եկ. Պատմական Յավաստանի

տարտասպել), նույի կորիզներ: Հնագոյն ժամանակներում նարդու օգտագործած նյութերը, այդ թվում օրգանական, մինչեւ այժմ աշխարհի որևէ բարձրագույն այդ ասիդան դափնակած էր չեն գտնվել: Իսկ նարդու ԴՆԹ-ի եւ գենային հետազոտություններն այս նմուշների հիման նաև հնագոյն նարդու ուղեղի նմույն ուսումնակիրամբ դուռ կրացեն գույց գտնելու հայ գենի նկարագիրը: Կամ գույց օրգանական նյութերի ուսումնասիրությամբ դարպի, որ Արեմի բարյուրում գիտի են սացել, հետո դափնել կարասների մեջ, այդիսպակ արձանագելով ամբողջ աշխարհում գիտու արտադրության ամենահին աղացուցված ցիկի մասին:

հանուր աշխարհը զգավեց: Ցորեն ստեղծող հասարակությունը՝ սարածվեց աշխարհով մեկ: Այդ առողջով շատ կարեն է Արեմին: Դազարավոր տարիներ՝ սամերորդ հազարամյակից մինչեւ հինգերրորդ հազարամյակի, չորրորդ հազարամյակի առաջին կեսի գործընթաց-մերը դեմք է աշխալել իրա հետ, հաշվել՝ բանի՞ սերնդը և արդեւ մարդը, որմեսից զարգացման ընթացք տեսնեմ, տարածման եւ յուրացման առանձնահատկությունները բացահայտվեն: Դայաստամի սարածում այդ խնդիրների հետ կապված այժմ մեծ՝ նոր բարեկարգան եւ դղնձերաբերայրան հուշարձանների ուսումնասփրության ծրագիր է իրականացվում (մյուս արշավախմբերի բացահայտումներին «Ազգը» դեռ կանդրադառնա):

Արենիի քաջարի բազման դասմությունը

Արենիի բարյարացման համալրության ամենաբարձր է 1970-ական թվականների վերջին, սակայն այնտեղ հնագիտական հաճախը ուսումնակրություններ չեն կատարվել:

2007 թվականին, եր հայ հնագետներն աշխատում էին Արփա գետի հովտում՝ փնտելով հինգարեղայան մարդու հետեւը, մի փոքր բժանուածնայիրություն կատարեցին Արենիի բարանձավի մի փոքր հասպանում, որովհետև հենց հոյն վլա բարեղայան մարդու գործիքների մնացողներ էին երեսում: Պեղալմների հենց առաջին օրերից լուրջ ղարա ղարավ, որ գործ ունեն ոչ թե հինգարեղայան ճամանակների, այլ դրսձեւարեղայան մի փոքր հետ: Այդու 2007-ից սկսվեցին Արենիի տեղումները, իսկ մինչեւ Արենի՛ այդրիսի ֆենոմեն չէր հասավել Հայաստանում, որ Զբիստուից առաջ հինգարեղայան հազարամյակի

մանակաշօջանի համար մի հուցարձան՝ բացահիկ կարեւորությանը նաեւ այն դասձառնով, որ այդ ժամանակաշօջանում, դարձվեց, մարդն օգտագործել է նաեւ բարայրները: Մյուս առանձնահատկությունը. այդ բարայրի միկրոկլինան այնորին է, որ այստեղ ոչինչ չի բայցապում, սա հնագետների համար իսկապես հնագիտական նյութի Ելորադո է: Այսինքն՝ Կրթիոնական հիմա ինչ տեղում են՝ իր ամբողջ ջական տեսնով դահլիճաված է, միկրոնից մեկ անգամ է հանդիպում այդդիմիս դեմք: Այսինքն՝ բնությունը մեզ նպիրել է բնական, փակ ու չոր սառնաաան: Դեռ ուսումնասիրվում են, թե ինչո՞ւ են օգանական մնացողներն այդ բարայրում այդդիմ լավ դահլիճաված, ասեմբ, հայտնաբերվում է խաղողի չանչը՝ չամիչը վրան, ինչն ամհնար է դատկերացնեն, կամ կենդանին՝ կաշին, նորին ու ուկորը մնացած: Իսկ աշխարհի ամենահին՝ 5500 տարեկան կոնկիլի դատությունը գիտել արդեն, որից վերցված նյութն այժմ աշխարհի ամենահայտնի լաբորատորիաներում փորձաբնակում է: Առաջին թեսու

Արեւաշնը շատ ոգեւորված ու հղողաճ է, արդեն երրորդ ամիսն է՝ արշավախմբի հետ դաշտում է՝ Երեք ամիս դաշտում լինելով արեւելի ծանրաբեռնվածություն է ամբողջ արշավախմբի համար: Քիմա, Երբ այս դեղումնաւորանը եւս ավարտվում է, խնդիրը կլիմի հոււշարձանի դահդանումը հետաքրքրաւերներից, ովեր մասնամ-փշացնում են հոււշարձանը: Տիհը է, այս Արենի գյուղից հեռու է, բայց Նորավանի ծանադարին շատ բանով մի տեղ է, մարդիկ տեղը գիտեն. արշավախումբը օրվա կեսը բացառում է մարդկանց, որ չի կարելի մնանել, սրբել, ձեռք տա փշացնել:

ՄԱՐԻԵՏԱ ԽԱՉՈՅԱՆ

1-ին էջից

Ու իհմա իրենց թուրք գործընկերներից Վիրավորված Դայաստանի իշխանությունները գործի են դրև իրենց «ծանր իրետանին»՝ իշխանամեր գործիչները, բարդագուստները, լատանաբան-արևելաբանները, լազարոները հայաստանցիներն իսկ են Առվելացւում, թե՝ գիտե՞ն, լեթը է ընդիանալաբեր հրաժարվել Վան գնալուց եւ լատարագին ճամանակցելուց, բանի որ թուրքերը դա շահարկելու են:

Անկախած, թուրքեր շահակելի են: Իսկ եթե որևէ հայ, անզամ դղասահայ, չգնա Աղթամար, ինչո բացափոմ է, թուրքը ուս չե՞ն սպասարկու: Ենթադրություն՝ 2007-ին եր-

ମାର୍ଗକୁଣ୍ଡ ନେତ୍ରକ୍ୟାନ୍ତିର୍ୟାମର୍: ଅଚ୍ଛିଏସ, ଝୋର୍ଟେର୍ ଅରକ୍ଷନ ହୁକ ହ୍ରାକୁଣ୍ଡିଟ୍ୟାମର୍ ଖାଦିନାମ୍ବାତସାହିନ୍ଦୀ ଲିଟର୍ ବେ ସ୍ଵାରଥୀମ, ଯେ ହ୍ରାକୁଣ୍ଡ ହୁଏ ହୁଏବେ ବେ ନେତ୍ରକ୍ ଲିନ୍ଦେଲ୍ଟ, ଯେ କାନ୍ଧ ହ୍ରାକୁଣ୍ଡିନ୍ଦ୍ରନ୍ଦ୍ରେନ ଅରକ୍ଷନ ଧ୍ରୁଣ୍ଡ୍ୟକୁବ ବେ, ନା ଫାଲାଫି ରନ୍ଦାଳିଜ୍ ଦେବ ବେ ହ୍ରାକୁଣ୍ଡ ସନ୍ତୋମ ହ୍ରାକୁଣ୍ଡିନ୍ଦ୍ରାଙ୍କୁଣ୍ଡିଲ୍ ହୁଏବେ ହୁଏବେହିନ ଯେ ମଧ୍ୟିଲ ହ୍ରାକୁଣ୍ଡର୍ହିନ୍: ଆଜ ଅନ୍ତର୍ମାନ, ଉଦ୍ଧାରିନ୍ ଫାରନକ୍ଷୁଟିର୍ଯ୍ୟନ ତେ, ମର୍ଗରିନ୍ଦାନ୍ «ଫ୍ରୋଟିଫାମାର୍ଟ୍ୟୁଲିମ», ନିରନ୍ ଲୁପ୍ତେ ବେ ତୁରିତ୍ରେନ ମେତ୍ସାକାନ ମାଲକାର୍ଯ୍ୟକୁ ତେ ନିର୍ମିତିନ, ମର୍ଗଫାର୍ଟିଲ୍, ହିନ୍ କାର୍ବିଫିନ୍ପ୍, ରାଜ୍ୟାସାଧନ ଯେ ଉପିନ୍ତର୍ଫି କଲନ୍ଧିଗ ଅନ୍ଧମାନ ତେ ନା ଅନ୍ତର୍ଜାତି ଉଦ୍ଧାରିତ ପାଇନ୍ଦିମିତ:

ରାଜ୍ୟାସାଧନ ତେ ଉପିନ୍ତର୍ଫି ଉତ୍ତର୍ତ୍ତିନ୍ଦ୍ରିଯିକ 19-ବୀ ପ୍ରମତ୍ତିଶ ହରିଶ

ուր լեռություն կամ միջազգային
կազմակերպություն այլևս թուր-
իային չի հիշեցնում Հայաստանը
ուղափակման առ լահելու ան-
թույլատեհիության մասին: Սեպ-
տեմբերի 19 լավ առիթ է դա հիշեց-
նելու:

Եկոնոմ. սեպտեմբերի 19-ին
աշխարհի հյայւածա մայրավագա-
ներում կարելի է կազմակերպել նո-
մերով բողոքի խաղաղ ցուցեր
Թուրքիայի դեսպանաների, հյու-
դատասարանների և այլ կազմի
դաշտանական ներկայացնութե-
յունների առաջ: Քանակարհա-
յին լրատվամիջոցներ Սուրբ Խա-
չին դատարանի հետ միաժամանակ
որով է կուսարաններ: Ենթերու

ԳԱԱՐԵԼ, թե՞ չզնալ Վան

որմես թանգարան վերաբացվում է Սուլը Խաչը, այնուհետ էլ այսօ, Թուրիխան շատ լավ հաշվարկ է կատարել Եւ փորձելու է ստումբերի 19-ի Սուլը դատարազը համաշխարհյան հանրությանը հնարավորինս «քանի վաճառել»: Եվ այդ հարցում նի բանի հայուր հայերի ներկայությունը կամ բացակայությունը ոչինչ կամ գերեք ոչինչ չի փոխելու: Սակայն արդյո՞ք Յայասանը՝ որմես դեռություն, իսկ Սիյուսը՝ որմես դահանացատը ու իրական մեր Սուլը Խաչը, Սուլը Կարապետը, Անիի կիսականգուն եկեղեցիների, ճզկիրի վերածված Կարսի Սուլը Ալաբելոց վանիի ու բազմաթիվ այլ կոթողների, չունե՞ն անելիք, բացի հավատացյալ հայերին հորդրելուց ու խելի տուրեցնելուց: Խոսք չի վերաբերում բարոզական նոյասկաններով ու շատ դարզունակ այն հայտարարություններին, որ այսօ անուն են հայ հիսանամետ գործիչների ու ոչ միայն նրանի: Նրանց մեջ մասն ասում է. «Եթ, չոյիս գնալ Վան, բանի որ բռնիւթը մեր ներկայությունը շահարկելու են»: Կա մեկ այլ, շատ ավելի փորձ խումբ, որն ասում է. «Իսկ ինչո՞ւ չգնալ Վան, չէ՞ որ Սուլը Խաչը մեր է, չէ՞ որ մեր ներկայությամբ կարող ենք աշխարհին ցույց տալ, որ դա մեր եկեղեցին է, որ հայկական է, որ բռնիւթը ոչ միայն հայության արևատաշիլ են արել իրենց հայրենիքց, այլև զավել մետեղն ու եկեղեցիներու»:

Ես, որդես լրագորդ, 2007-ի մարտին Անդրեյ Տիգրանի անունու կամաց անունու համար առաջարկությանը (Տես «Ազգ», 6 ապրիլ, 2007թ. թիվ 63), եւ հավատացնում եմ, որ այդ միջոցառմանը Անդրեյ Տիգրանի անունու մի բանի հարյուր մարդ, որից մի մասը հայեր էին Հայաստանից, Սփյուռքից ու Պղևսից: Ես, որդես լրագորդ, սեպտեմբերի 19-ին եւս Անդրեյ Տիգրանի անունու կամաց անունու համար առաջարկությանը մերժություն է լինելու առաջարկի մասին այլ պատճենությունը:

Ճայնը հասնի հաճախարհային
հանրությանը, դեմք է այլ բայց
կատարել։ Ըստ որևէ, այդ բայցը
դեմք է բխեն իրականությունից եւ
չինեն պարզունակ բարզաշական
ու հասանուր ձերնաւեներ։

Առաջին, հայաստանցիները եւ սեմտեմբերի 19-ին Հայաստանում գտնվող սփյուռքահայերը կարող են բռնդի խաղաղ երկու աւրեւ ցուցեր կազմակերպել կողղված թուրք-հայկական երկու սահմանադրութիւնների մոտ՝ Մարգարայում եւ Ախուրյանում։ Քանի որ Թուրքիան 1993-ից ի վեր թշնամական ակտ է հրականացնում Հայաստանի նկատմամբ ու փորձում է շրջափակման միջոցով ծնկի բերել մեր երկիրը, Սուրբ Խաչի դատարանը լավ առիթ կինի, որուսիք միջազգային հանրությանը եւ մեկ անգամ հիեցցնել, թե իրականում ինչդիմին է Թուրքիայի Վերաբերմունքը Հայաստանի եւ հայ ժողովրդի նկատմամբ։ Ցույց տալ, որ իրական Թուրքիան սահման փակող եւ դարբերաբար սպանացնող Թուրքիան է եւ ոչ թե Սուրբ Խաչում մեկ անգամ Սուրբ դատարան թույլատող Թուրքիան։ Բնականաբար, միջազգային առաջատար լրատվածիցները, ամեկան Մրամից՝ հայեր կնճանակցեն Սուրբ Խաչի դատարանին, թե ոչ, այդ ձեռնարկը լայնութեն լուսաբանելու են։ Կատարաբար, այդ նոյն լրատվածիցները միաժամանակ կլուսաբանեն նաև Մարգարայի և Ախուրյանի խաղաղ գուցերը։ Եթէ հայերն ննան ունի հ-

Խաղաղ այդ ցուցերի ընթացում
կարելի է նաև դաստաններով
դասմել Արևմտյան Հայութանի
հայկական այն վաների, եկեղեց-
իների ու մյուս հուշարձանների
մասին, որոնք վերածվել են օգլի-
թի, բանդել են կամ դարձան
անուշադրության մատնել: Դա
լավ առիթ կլինի նաև դահնաջոն,
որդեսզի Սուրբ Խաչը, օգլիթի վե-
րածված Կարսի Առաքելոց եւ
մյուս եկեղեցներ վերադարձվել
Պոլս լատիշարքարանին եւ հայ
նվիրաթետական աթոռը որոշի, թե
Երբ անցկացնի դաշտարագ կամ
կրոնական այլ ձեռնարկ:

Նոդանական գործությունների մասին օրենքը՝ «Հայաստանի Հանրապետության պահպանի և պահպանական գործությունների մասին» օրենքը հաստի առաջարկ է առաջնահատ պահպանական գործությունների մասին օրենքի համար առաջարկ կազմության կողմէն:

Գույծ. Տեղեն Մարտիկյան

Օգոստոսի 4-ին ութունութ տարեկանում, կարճատել հիվանդությունից հետո Ռուսակ Օուսում (Միջիգան) վախճանվել է ամերիկահայ համայնքի Նվիրված ազգային, բարեւարուիդի Հենեն Սարտիկյանը, ով իր վաղամեռիկ ամուսնու՝ Եղուարտ Սարտիկյանի հետ անշահմանիր աջակցություն է ցոլաբերել Ամերիկայում, Սփյուռքում ընդհանրապես և հայրենիքում գործող մի շարք կազմակերպություն-

Երեխ (Եկեղեցական թէ մշակութային) նախաձեռնություններին, ինչդես նաև Եկեղեցիների, թանգարանների և հիվանդանոցների ժնարարական եւ Վերանորոգման աշխատանքներին: Երուսաղեմում Օրանի իհմնել են «Եղալար» և Ղելեն Մարտիկյան» Թանգարանը՝ նվիրված հայոց լուսնությանը եւ արվեստին: Իրենց լուման են Անդրդեմ Դիօքրոսին Միջզան համալսարանի հայկական ուսումնասիրու-

թյունների հնասիտունի եւ բաղկենի
համբնիանուր հետազոտությունն
երի կենարնի գործունեություննե
րին եւ որդես սօրենների վաշչու
թյան երկարամյա անդամներ մեծա
պես նոպատել Յայկական ուսում
նախքայլությունների եւ հետազոտու
թյունների ազգային ասցութայիշ
շառակերի երանականաններ:

Ծագերի իրականացմանը:
Այս մասին հաղորդել է «Արմինյան միրու սփերթեյք» շաբաթաթերթը:

www.azg.am